

Θέμα: Κοινωνικά προβλήματα

Ισότητα των δύο φύλων: μύθοι και πραγματικότητα

Δεν ήταν λίγοι/ες εκείνοι/ες που μιλάνε για το τέλος του φεμινισμού. Μιλάνε για το τέλος των προνομίων του άνδρα, μιλάνε για κρίση του ανδρισμού. Μιλάνε για εξαφάνιση των παραδοσιακών ρόλων της γυναίκας. Μιλάνε σαν να μην υπάρχει πια ανισότητα ... Όμως, είναι πράγματι έτσι;

Χωρίς να θέλουμε να μειώσουμε τις σημαντικές αλλαγές που έχουν συμβεί, η ανδρική κυριαρχία στην κοινωνία καλά κρατεί, αφού διαπιστώνουμε συνεχώς πως στην αληθινή ζωή η ισότητα απέχει πολύ από το να είναι πραγματικότητα. Εικονικά και καταρχήν οι γυναίκες έχουν τις ίδιες δυνατότητες, αλλά στην πραγματικότητα οι άνδρες έχουν κρατήσει τον έλεγχο της οικονομικής και πολιτικής ζωής. Ελάχιστες είναι παρούσες στην κορυφή της ιεραρχίας της επαγγελματικής εργασίας, του πλούτου, της πολιτικής ζωής. Και επίσης, ας μην ξεχνάμε τη βία κατά των γυναικών, την παγκόσμια εξάπλωση της βιομηχανίας του σεξ.

Αφού η πραγματική ισότητα δεν έχει κατακτηθεί, πώς εξηγούνται οι μεγάλες δυσκολίες για να δημιουργηθεί ένα νέο φεμινιστικό κίνημα στις νέες γενιές;

Τι έχει αλλάξει και τι όχι

Μια από τις μεγάλες δυσκολίες για να δημιουργηθεί μια νέα φεμινιστική μαζική συνείδηση είναι η ψεύτικη συνείδηση και η εικόνα που έχουν οι γυναίκες για τον ίδιο τον εαυτό τους και η τεράστια απόσταση που χωρίζει τα βιώματα της πραγματικής ζωής από το μύθο περί ισότητας. Έχουν αλλάξει οι μηχανισμοί καταπίεσης των γυναικών, που στη δεκαετία του 1960 ήταν πιο διαφανείς. Αιχμή των κινητοποιήσεων της δεκαετίας του '60 ήταν ο άμεσος έλεγχος της ζωής και του σώματος των γυναικών. Σήμερα οι άμεσοι μηχανισμοί καταπίεσης και ελέγχου των γυναικών έχουν αντικατασταθεί από καινούργιους μηχανισμούς καταπίεσης, τους μηχανισμούς αλλοτρίωσης.

«Οι γυναίκες είναι ίσες, αν και διαφορετικές»;

Σήμερα το κυρίαρχο σύνθημα είναι «Οι γυναίκες είναι ίσες, αν και διαφορετικές», ενώ καινούργια είναι η εικόνα με την οποία η γυναίκα αντιλαμβάνεται τον εαυτό της, τουλάχιστον στις δυτικές χώρες. Η αρχή της ισότητας είναι κατοχυρωμένη από το Σύνταγμα, αποτελεί αξία και σε μεγάλο βαθμό είμαστε, τουλάχιστον τυπικά, ίσες με τους άνδρες. Άρα οι διακρίσεις

κατά των γυναικών κρύβονται καλά με αυτό τον καινούργιο λόγο περί ισότητας, που φτιάχνει ψεύτικες συνειδήσεις και πλαστούς κόσμους.

Είναι αλήθεια πως οι γυναίκες έχουν κερδίσει πολλά και το ποτάμι δεν γυρίζει πίσω. Οι φυλετικοί ρόλοι έχουν γίνει πιο ευέλικτοι, χωρίς, όμως, να θίγονται οι βασικές σταθερές, με πρώτη και καλύτερη εκείνη που προτάσσει στη γυναίκα τη θηλυκότητα σαν κύριο στοιχείο της ταυτότητάς της. Ενώ, οι γυναίκες στη Δύση έχουν κατακτήσει τόσα πολλά δικαιώματα, την ίδια στιγμή αξιολογούνται και αξιολογούν τον εαυτό τους σύμφωνα με πρότυπα, που οι ίδιες έχουν αποδεχθεί σαν αιώνια και «φυσικά».

Κύρια αξία και σκοπός ζωής πολλών γυναικών είναι η κοινή ζωή με ερωτικό σύντροφο και να είναι μητέρες. Μια γυναίκα μπορεί να κάνει καριέρα και άλλα πολλά, αν όμως δεν καταφέρει να κερδίσει την προσοχή ενός άνδρα, συνήθως ανωτέρου της, δεν θεωρείται άξια και πετυχημένη.

Αλλά πριν απ' όλα, για να έχουν οι γυναίκες αξία πρέπει πρωτίστως να αρέσουν, να είναι όμορφες, να γοητεύουν, και κυρίως να μην αμφισβητούν την εξουσία του άνδρα, κυρίως του δικού τους. Και ακριβώς επειδή είναι περήφανες γι' αυτούς τους ρόλους, που τους επιβάλλονται, δεν συνειδητοποιούν ότι έτσι διαιωρίζεται ένα καθεστώς διακρίσεων και ανισότητας...

Πηγή: <http://www.greek-language.gr/certification/dbs/teachers/show.html?id=163>